

Κι' ἔτσι, λένε, ἡ μικροῦλα τὴ θοησκεία ἀγαπᾷ
μόνο γιὰ τὸ «Κύριε ἐλέησον» τοῦ παπᾶ... καὶ τὰ λοιπά.

ΑΛΛ' ΑΝΤ' ΑΛΛΩΝ

Τί θὰ δοῦν τὰ μάτια μας στὸ καιρὸ ποὺ φτάσαμε!
Σοβαρῶς ἢ κωμικῶς ὅλοι μας ἀλλάξαμε.
Κι' ὅταν παντρευόμαστε — κεὶ κι' ἂν ἦναι χάρι —
λὲς ἐμεῖς δὲν εἴμαστε, καὶ γινόμαστε ἄλλοι...
Πῶς τὰ φέρνει ἀνάποδα τῆς ζωῆς ὁ σάλος!
Κάνεις ἓνα κόλπο ἐσὺ... καὶ ὠφελεῖται... ἄλλος.
Μιᾶς μικρούλας θελκτικῆς σὲ κεντᾷ τὸ κάλλος,
γίνεσ' ἄντρας τῆς ἐσὺ... καὶ τὴ χαίρει' ἄλλος.
Ἡ κυρία σπαταλᾷ, κι' ὅλως ἀνωμάλως
ἐξοφλεῖς λογαριασμοὺς πού... πληρώνει ἄλλος.
καὶ κοροδώνεσαι παντοῦ, πλάγι τῆς σὰν γάλος,
γιατὶ πῆρες σύζυγο ποὺ δὲν ἔχει... ἄλλος.
Τήνε πᾶς ὅπου γιορτῇ, δεῖπνο, κέφι, μπάλλος:
θὰ γλεντᾶς μαζί μ' αὐτὴ καὶ μαζί τῆς... ἄλλος.
Καὶ μιὰ νύχτα σπίτι σου θ' ἀνεβῇς τὴ σκάλα,
κι' ἄλλα θ' ἄχνης στὸ μυαλό... καὶ θὰ ναῦρης ἄλλα!

(Σμύρνη, 1914)

ΔΑΙΔΙΟΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ

Τυχαία συνάντησις συζύγων

Μέσα σὲ σαλόνι ποὺ δέχονται μασκέ.
Ἡ σύζυγος, ἡ ὁποία εἰσῆλθε μετημφιεσμένη. — Καλὰ ποῦ σε ἤρα
ἐδῶ, ἄνδρα μου, νὰ σ' ἐρωτήσω τί γίνονται τὰ παιδιὰ μας στὸ
σπίτι. Μιὰ βδομάδα τώρα μὲ τοὺς χορούς, δὲν ἤρα καιρὸ
νὰ τὰ ἰδῶ!...
Ἡ σύζυγος. — Μπρέ, γυναῖκα, ἐσὺ εἶσαι; Τὸ ἴδιο θὰ σ' ἐρωτοῦσα
κ' ἐγώ. Τὴ νύχτα πόκερ, τὴν ἡμέρα ὕπνος, ποῦ 'ς τὸ διάλογο
ναῦρω κ' ἐγώ καιρὸ νὰ τὰ ἰδῶ!...